

ADVIES Nr. 1.510

Zitting van woensdag 4 mei 2005

Wettelijke aanpassingen inzake herinschakeling

x   x   x

2.103-1

ADVIES Nr. 1.510

Onderwerp : Wettelijke aanpassingen inzake herinschakeling

Mevrouw F. VAN DEN BOSSCHE, minister van Werk, en de heer R. DEMOTTE, minister van Sociale Zaken, hebben in een brief van 10 november 2004 eraan herinnerd dat de buitengewone ministerraad in Oostende op 20 en 21 maart 2004 beslissingen heeft genomen over de tenuitvoerlegging van een beleid ter bevordering van de sociaal-economische herinschakeling van arbeidsongeschikte werknemers en slachtoffers van een arbeidsongeval of een beroepsziekte.

De Nationale Arbeidsraad wordt om advies verzocht over een ontwerp van wettelijke aanpassingen inzake sociaal-economische herinschakeling.

De commissie Sociale Zekerheid werd met de bespreking van die adviesaanvraag belast.

Op verslag van die commissie heeft de Raad op 4 mei 2005 het volgende eenparige advies uitgebracht.

x   x   x

AVIES VAN DE NATIONALE ARBEIDSRAAD

I. ONDERWERP EN STREKKING VAN DE ADVIESAANVRAAG

Mevrouw F. VAN DEN BOSSCHE, minister van Werk, en de heer R. DEMOTTE, minister van Sociale Zaken, hebben in een brief van 10 november 2004 eraan herinnerd dat de buitengewone ministerraad in Oostende op 20 en 21 maart 2004 beslissingen heeft genomen over de tenuitvoerlegging van een beleid ter bevordering van de sociaal-economische herinschakeling van arbeidsongeschikte werknemers en slachtoffers van een arbeidsongeval of een beroepsziekte.

De Nationale Arbeidsraad wordt om advies verzocht over een ontwerp van wettelijke aanpassingen inzake sociaal-economische herinschakeling.

Concreet stelt de regering voor de nodige wettelijke bepalingen tot stand te brengen door middel van regeringsamendementen op het wetsontwerp houdende diverse bepalingen inzake beroepsziekten en arbeidsongevallen, dat op 7 september 2004 bij de Kamer van Volksvertegenwoordigers werd ingediend (Doc. 51, 1334/001).

De Raad constateert dat de regering deze bepalingen inzake herinschakeling verantwoord vindt omdat een groot aantal mensen die recht hebben op uitkeringen voor arbeidsongeschiktheid, in de ZIV-regeling of in de regeling arbeidsongevallen of beroepsziekten, een zekere capaciteit bewaren die gevaloriseerd zou kunnen worden.

De regering heeft de bedoeling een algemeen plan te ontwerpen waarmee het hoofd kan worden geboden aan alle bestaande lacunes of obstakels. Daartoe wordt in het bijzonder de nadruk gelegd op gewaarborgde rechten voor werknemers die zich inspannen om het werk te hervatten (behoud van verworven sociale voordelen, versoepeling van de cumulatierregels ...) en op de grotere rol van de geneesheren die meewerken aan een programma voor sociaal-economische herinschakeling (evaluatie van het resterend vermogen, grotere samenwerking tussen de verschillende geneesheren ...).

II. ADVIES VAN DE RAAD

A. Voorafgaande beschouwingen

De Raad constateert dat de regering een beleid wil voeren om de sociaal-economische herinschakeling van arbeidsongeschikte werknemers of slachtoffers van een arbeidsongeval of een beroepsziekte in de hand te werken.

Hij benadrukt dat hij deze doelstelling ondersteunt en herinnert eraan dat hij zich al heel lang bezighoudt met deze problematiek, wat onder andere tot uiting is gekomen in zijn advies nr. 1.198 van 4 november 1997 waarin hij voorstellen formuleert voor een procedure ter verbetering van de herinschakelingsmogelijkheden voor werknemers die definitief ongeschikt zijn om het overeengekomen werk te verrichten.

De Raad is in dat advies van oordeel dat de procedure van toepassing zou moeten zijn op werknemers die niet onderworpen zijn aan de verplichte medische onderzoeken en die zich bij hun werkgever beroepen op een door een geneesheer vastgestelde definitieve arbeidsongeschiktheid en de wens uitdrukken heringeschakeld te worden. De Raad doet ook voorstellen voor stimulansen om de werkpost aan te passen of de betrokken werknemers ander werk te geven.

Bovendien herinnert hij aan zijn advies nr. 1.506 van 9 februari 2005 betreffende de rechten van vrijwilligers, vooral de sociale uitkeringsgerechtigden.

Verder herinnert hij aan zijn vademecum van de maatregelen voor de tewerkstelling van gehandicapte werknemers (www.nar-cnt.be).

Hoewel de Raad de door de regering nagestreefde doelstelling steunt, meent hij dat, om constructief te werk te kunnen gaan, twee struikelblokken vermeden moeten worden.

In de eerste plaats is het niet alleen van belang dat de betrokken actoren bewust worden gemaakt maar ook dat meer wordt gedaan dan tot nu toe het geval was. Bovendien moet rekening worden gehouden met de institutionele opsplitsing van de bevoegdheden op het gebied van herinschakeling en moeten voor elke socialezekerheidssector zowel de lacunes als de mogelijke verbeteringen worden bekeken.

De Raad vindt hoe dan ook dat moet worden gezorgd voor coördinatie tussen de socialezekerheidssectoren en de instellingen die zijn betrokken bij de sociaal-economische herinschakeling en dat daarbij met hun respectieve bevoegdheden rekening moet worden gehouden.

Bovendien mag de sociaal-economische herinschakeling geen verplichting worden voor de slachtoffers van een arbeidsongeschiktheid, maar moeten stimulansen worden ontwikkeld opdat deze slachtoffers naar hun beste vermogen meewerken aan het herinschakelingsproject.

De Raad wijst er ook op dat de betrokken socialezekerheidssectoren, d.i. ziekte- en invaliditeitsverzekering (Rijksinstituut voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering - RIZIV, sector uitkeringen), beroepsziekten (Fonds voor de Beroepsziekten - FBZ) en arbeidsongevallen (Fonds voor Arbeidsongevallen - FAO), al een tijdje werkzaamheden hebben aangevat omtrent de problematiek van de herinschakeling in het algemeen, maar ook met betrekking tot het voorgelegde wetsontwerp in het bijzonder. Hoewel deze werkzaamheden nog niet zijn afgerond, vindt de Raad het belangrijk de oefeningen van deze sectoren te toetsen aan het genoemde wetsontwerp van de regering. De Raad merkt dienaangaande op dat het wetsontwerp dat aan de Raad wordt voorgelegd een minder recente versie betreft dan deze die thans besproken wordt in de Beheerscomités.

Voorts is hij van oordeel dat de herinschakeling van arbeidsongeschikte werknemers en slachtoffers van een arbeidsongeval of een beroepsziekte, een aantal vraagstukken doet rijzen die niet direct in het wetsontwerp van de regering zijn beoogd maar die wel behandeld moeten worden. Het gaat met name om het arbeidsrecht, de wetgeving inzake welzijn op het werk en de wetgeving inzake discriminatie. Dit laatste punt zal verderop in het advies eveneens worden besproken.

B. Structuur van het wetsontwerp

De Raad constateert dat artikel 62 ter van afdeling 1 "Algemene bepalingen" van het wetsontwerp als volgt is gesteld :

"De geneesheer die bevoegd is om een persoon bedoeld in het vorige artikel te onderzoeken met toepassing van de in dat artikel vermelde wetten, moet niet enkel de verloren capaciteiten van de toekomstige werknemer evalueren, maar ook de resterende capaciteiten.

Het resultaat van dit onderzoek wordt bezorgd aan de betrokken persoon en aan de preventieadviseur arbeidsgeneesheer volgens de voorwaarden en de regels bepaald door de Koning.

De Koning bepaalt bij een in Ministerraad overlegd besluit de regels en de procedure die toepasselijk zijn op de evaluaties door de geneesheer in het kader van een beroepsherinschakelingsprogramma."

De Raad vindt dat de draagwijdte en het toepassingsgebied van die bepaling niet duidelijk zijn en tot verwarring kunnen leiden daar er geen verband is gelegd tussen dat artikel en de specifieke afdelingen van het wetsontwerp over elk van de betrokken socialezekerheidssectoren. Zo bepaalt dit artikel onder andere niet welke geneesheer als "bevoegd" moet worden beschouwd.

Het principe van een onderzoek van de resterende capaciteiten van de werknemer die het slachtoffer is van een arbeidsongeschiktheid, met het oog op zijn herinschakeling, is volgens de Raad een positief element dat opgaat voor de drie betrokken socialezekerheidssectoren.

Gelet daarop drukt de Raad de wens uit dat die bepaling niet wordt opgenomen in de algemene bepalingen van het wetsontwerp, maar veeleer voorkomt in elk van de drie specifieke afdelingen.

C. Werkzaamheden in de betrokken sectoren

1. De Raad constateert dat de drie socialezekerheidssectoren die bij het voorgelegde wetsontwerp zijn betrokken, de problematiek van de sociaal-economische herinschakeling hebben onderzocht en dienaangaande een aantal beschouwingen en voorstellen hebben geformuleerd die als volgt kunnen worden samengevat.

a. De ziekte- en invaliditeitsverzekering, sector uitkeringen

De Raad wijst erop op dat het beheerscomité van het RIZIV zich tijdens een vergadering van 13 juli 2004 (brief aan de heer R. DEMOTTE, minister van Sociale Zaken, van 16 juli 2004), heeft gebogen over de sociaal-economische herinschakeling van arbeidsongeschikt erkende gerechtigden en een aantal voorstellen heeft geformuleerd betreffende :

- de tenlasteneming, in het kader van het budget voor herscholing, van de hulp of begeleiding van de gerechtigde die een herscholing heeft beëindigd ten einde actief naar werk te zoeken;

- de afschaffing van de sanctie van 10 % als de gerechtigde weigert en de vervanging ervan door de toekenning van een forfaitaire premie na afloop van die herscholing;
- voor de gerechtigde die een herscholingsprogramma heeft afgemaakt en geen geschikte beroepsactiviteit heeft gevonden, zou het bedrag van de werkloosheidsuitkeringen moeten worden afgestemd op dat van de uitkeringen voor arbeidsongeschiktheid, en dit gedurende een periode van zes maanden vanaf de beslissing van het einde van de arbeidsongeschiktheid.

Het beheerscomité vindt dat op middellange termijn verder onderzocht moet worden onder welke concrete voorwaarden de bevoegdheden van het College van geneesheren-directeurs op het gebied van herscholing kunnen worden overgedragen aan de Geneeskundige Raad voor Invaliditeit en aan welke voorwaarden of criteria moet worden voldaan opdat de adviserend geneesheer toestemming geeft bepaalde beroepsactiviteiten te hervatten en uit te oefenen. Op langere termijn moet volgens het beheerscomité verder bekeken worden of alle bij de herscholing betrokken instanties niet kunnen samenwerken en een en ander niet gecoördineerd kan verlopen.

Later heeft het beheerscomité het genoemde wetsontwerp besproken (notulen nr. 2004/08 van 15 december 2004). Daaruit blijkt het volgende : er is een principeakkoord over de overdracht van de bevoegdheid van het College van geneesheren-directeurs aan de Geneeskundige Raad voor Invaliditeit (zie hierboven); uit institutioneel oogpunt moet de financiële tenlasteneming worden bekeken; de herinschakeling moet vrijwillig blijven. Er wordt eveneens geconstateerd dat de hoofdstukken van het wetsontwerp op elkaar afgestemd moeten worden. Wat de machtigingen aan de Koning betreft drukt het beheerscomité ten slotte de wens uit te worden betrokken bij de opstelling van die regelgeving.

Wat meer bepaald de hierboven aangegeven noodzaak van een onderzoek uit institutioneel oogpunt betreft, is het zo dat die bezorgdheid voortvloeit uit de wens van het beheerscomité dat de materie van de herscholing zou worden overgeheveld van de sector geneeskundige verzorging naar de sector uitkeringen, waardoor een coherenter beleid mogelijk zou zijn. Het beheerscomité wil immers vermijden dat het systeem van de herscholing erdoor wordt verlamd als gevolg van beroepen bij een administratieve of rechterlijke instantie of dat het door die overheveling beoogde doel wordt verdraaid. De sociaal verzekerde die aan een herscholingsproces deelneemt moet er immers zeker van kunnen zijn dat zijn werkelijke kosten worden terugbetaald (terugbetaling volgens de aard van de werkelijke kosten) in plaats dat hij een forfaitaire uitkering krijgt.

Verder werden in bepaalde regio's een aantal proefprojecten opgezet om te komen tot een nauwere samenwerking tussen de actoren inzake sociaal-economische herinschakeling. Volgens het RIZIV zou een studie op middellange en lange termijn nuttig zijn om uit institutioneel oogpunt na te gaan hoe de samenwerking tussen die actoren verloopt.

b. De sector beroepsziekten

De Raad wijst erop dat het beheerscomité van het FBZ zich over de problematiek van de herinschakeling in het beroepsleven heeft uitgesproken in twee adviezen (brieven van 28 juli 2004 en 13 januari 2005 aan mevrouw F. VAN DEN BOSSCHE, minister van Werk, en de heer R. DEMOTTE, minister van Sociale Zaken).

De Raad constateert dat het beheerscomité in zijn advies van 28 juli 2004 zijn verlangens uit om van de herinschakeling in het beroepsleven een prioriteit te maken voor slachtoffers van beroepsziekten. Volgens het beheerscomité moet een benadering, om relevant en geschikt te zijn, rekening houden met :

- een doelgroep die is samengesteld uit personen die, behalve de zwangere werkneemsters, aangetast of bedreigd zijn door een beroepsziekte en die in aanmerking komen voor een maatregel tot tijdelijke of definitieve stopzetting van de beroepsactiviteit.

Dienaangaande herinnert het beheerscomité aan de inhoud van het ontwerp van koninklijk besluit tot wijziging van het koninklijk besluit van 9 maart 1965 betreffende het voorstel om de arbeid stop te zetten, gericht tot de personen die door een beroepsziekte aangetast of bedreigd zijn.

Dat ontwerp van koninklijk besluit is het resultaat van een initiatief van het FBZ vóór het genoemde wetsontwerp van de regering. Het FBZ heeft immers al een procedure van herinschakeling in het beroepsleven ontwikkeld, welke procedure door het ontwerp van koninklijk besluit wordt bijgewerkt. Dat ontwerp voorziet in een aangepaste aanpak en gaat uit van de volgende beginselen :

- * het FBZ kan voorstellen de activiteit die voor de gezondheid van de werknemer een risico inhoudt, tijdelijk of definitief stop te zetten en bij tijdelijke stopzetting verleent het FBZ een uitkering voor volledige arbeidsongeschiktheid of neemt het Fonds het loonverlies van een persoon die aangepast werk krijgt, voor zijn rekening;

- * bij definitieve stopzetting en door een schriftelijke verbintenis om zich niet meer aan het risico bloot te stellen, kan de door een beroepsziekte aangetaste of bedreigde persoon op kosten van het FBZ een herscholing volgen, op voorwaarde dat deze herscholing en het gekozen beroep de betrokken persoon niet opnieuw blootstellen aan het bedoelde risico. De tenlasteneming houdt in dat een vergoeding wordt betaald alsof het om een volledige blijvende ongeschiktheid gaat en dat de kosten van de herscholing worden betaald.

Die aanpak wordt bevestigd door het voormelde advies van 13 januari 2005 waarin het beheerscomité eraan herinnert dat die aanpak geschikt is voor de specifieke problematiek van de herinschakeling in het beroepsleven van personen die het slachtoffer zijn van een beroepsziekte (of bedreigd worden door een dergelijke ziekte) en volgens hem dan ook voorrang moet krijgen.

- de financiële stimuli : het beheerscomité meent dat voor de werknemers moet worden voorzien in een aangepaste tegemoetkoming "op maat". Wat de stimuli voor de werkgevers betreft meent het beheerscomité dat de te nemen maatregelen in de lijn van het bestaande stelsel van de banenplannen moeten liggen.
- het behoud van de rechten : daarvoor verwijst het beheerscomité naar de vergoedingen die het slachtoffer van een beroepsziekte ontvangt tijdens een herscholing.
- in het kader van de discussies met de gewestelijke en gemeenschapsinstanties drukt het beheerscomité de wens uit dat wordt verwezen naar de periode van 15 dagen waarin het slachtoffer recht heeft op een vergoeding voor tijdelijke volledige arbeidsongeschiktheid met het oog op zijn beroepsoriëntering, om van de bevoegde organen een snelle en kwaliteitsvolle begeleiding te krijgen.

In zijn advies van 13 januari 2005 dat een aanvulling vormt op het vorige advies, formuleert het beheerscomité technische en inhoudelijke opmerkingen over het genoemde wetsontwerp van de regering. Gezien de omvang en het belang van de te nemen uitvoeringsmaatregelen, dringt het beheerscomité erop aan te worden geraadpleegd over en te worden betrokken bij de voorbereiding van die teksten.

Bovendien herinnert het beheerscomité eraan dat de schadeloosstelling voor tijdelijke gedeeltelijke arbeidsongeschiktheid niet vaak voorkomt in de sector van de beroepsziekten.

Verder heeft het beheerscomité een aanpak ontwikkeld ten opzichte van multicausale ziekten, d.w.z. ziekten die verband houden met het werk maar niet voorkomen op de lijst van beroepsziekten en niet voldoen aan de door het open systeem vereiste criteria van direct en determinerend verband met de uitoefening van het werk. Deze procedure heeft tot doel medische follow-ups en herinschakelingsprocessen te organiseren. Het FBZ heeft dienaangaande een proefproject "rug" opgezet met het oog op preventieacties teneinde de verergering van rugaandoeningen te voorkomen en met het oog op revalidatieacties¹.

Het voornoemde wetsontwerp houdende diverse bepalingen inzake beroepsziekten en arbeidsongevallen voorziet bovendien in specifieke maatregelen in het kader van de voorkoming van beroepsziekten.

c. De sector arbeidsongevallen

De Raad merkt op dat het beheerscomité van het FAO een aantal krachtlijnen heeft aangegeven (uittreksels van de notulen van de vergadering van het beheerscomité van 21 juni 2004). Zo wijst het beheerscomité erop dat de huidige problematiek beperkt zou moeten worden tot de slachtoffers van een arbeidsongeval met tijdelijke ongeschiktheid tot gevolg, omdat hun medische toestand nog niet gestabiliseerd is waardoor de gewestelijke of gemeenschapsinstellingen die bevoegd zijn voor de herinschakeling in het beroepsleven, minder geschikt zijn om op te treden. Het is de bedoeling dat die slachtoffers niet te lang van de arbeidsmarkt wegblijven. Het slachtoffer moet er belang bij hebben het werk geleidelijk te hervatten.

Overigens dient te worden opgemerkt dat voor de slachtoffers met een blijvende ongeschiktheid, ingevolge artikel 24, 1° van de wet van 16 april 1963 betreffende de sociale reclassering van de mindervaliden, de opbrengst van een aanvullende premie of bijdrage, geïnd door de verzekeraar of door het Fonds voor Arbeidsongevallen inzake de verzekering tegen arbeidsongevallen, door het RIZIV wordt ontvangen om de revalidatieverstrekkingen te financieren.

---

¹ Koninklijk besluit van 16 juli 2004 tot bepaling van de voorwaarden waarin het Beheerscomité van het Fonds voor de Beroepsziekten kan beslissen tot het opzetten van een pilootproject inzake preventie teneinde de verergering van rugaandoeningen te voorkomen.

Verder constateert het FAO dat het dossier van de slachtoffers in dit stadium nog steeds actief is bij de verzekeraars. Zo zou een directe tegemoetkoming van de verzekeraars een meerwaarde kunnen bieden :

- door de wedertewerkstelling aan te moedigen. In dit verband moet artikel 23 van de arbeidsongevallenwet van 10 april 1971 (procedure van wedertewerkstelling van werknemers die tijdelijk gedeeltelijk arbeidsongeschikt zijn) worden herzien om de regeling te verbeteren, de wedertewerkstelling aantrekkelijker te maken en de tekst uit wetgevingstechnisch oogpunt te verfijnen.

- door na te denken over de mogelijkheid dat, op verzoek van het slachtoffer, de verzekeraar, mits hij er vooraf mee instemt, bijvoorbeeld de aanpassing van de werkpost, een outplacement of een opleiding financiert. Die mogelijkheid is eveneens beperkt tot de tijdelijke arbeidsongeschiktheden.

Het FAO vindt ook dat de samenwerking tussen werkgever en werknemer essentieel is. Het slachtoffer en de werkgever moeten correct geïnformeerd en gesensibiliseerd worden, wetende dat het aantal aanpasbare werkposten beperkt is.

Het FAO heeft deze verschillende denksporen nog niet volledig uitgewerkt maar constateert niettemin dat het genoemde wetsontwerp beginnend poneert die er niet mee overeenstemmen, inzonderheid de doelstelling om tot een compromis te komen tussen de behandeling van een ongeschiktheid van zeer korte duur en de behandeling van een ongeschiktheid van langere duur. Bovendien refereert het wetsontwerp meermaals aan uitvoeringsbesluiten die de sector niet ter beschikking werden gesteld. Dat geldt bijvoorbeeld voor artikel 23 van de genoemde wet van 10 april 1971. Het FAO vindt het evenwel essentieel over deze ontwerpbesluiten te beschikken om zich met kennis van zaken te kunnen uitspreken.

2. Hoewel de denksporen die de drie betrokken socialezekerheidssectoren hebben geopperd, nog niet volledig uitgewerkt zijn, meent de Raad ze te kunnen steunen en onderschrijven.

Hij merkt verder op dat uit een eerste vergelijking tussen de hierboven omschreven denksporen en het wetsontwerp van de regering, blijkt dat het wetsontwerp niet noodzakelijk overeenkomt met de opties die de verschillende betrokken socialezekerheidssectoren voorstaan. Bovendien is het volgens de Raad, zoals de zaken nu liggen, niet mogelijk zich definitief over het genoemde wetsontwerp uit te spreken, gezien de onzekerheid over de inhoud van de ontwerpen van koninklijke besluiten die er uitvoering aan moeten geven. Hij wijst er dienaangaande op dat bij de uitwerking van die koninklijke besluiten moet worden gezorgd voor een coördinatie tussen de bepalingen die op de verschillende betrokken socialezekerheidssectoren van toepassing zijn, om rekening te houden met de situaties van werknemers die worden geconfronteerd met gemengde of opeenvolgende gronden van arbeidsongeschiktheid. Hij vindt het bijgevolg noodzakelijk vooraf te kunnen beschikken over die teksten en over toelichtingen bij de door de regering gevolgde opties. De Raad drukt de wens uit te worden geraadpleegd over die ontwerpen van koninklijke besluiten, inzonderheid met het oog op een transversaal onderzoek van de betrokken socialezekerheidssectoren.

De Raad constateert bovendien dat het wetsontwerp van de regering de gebruikte juridische begrippen (tijdelijke volledige ongeschiktheid, tijdelijke gedeeltelijke ongeschiktheid) niet duidelijk omschrijft. Om ieder risico op verwar- ring te vermijden is het volgens hem aangewezen dat, bijvoorbeeld in de memorie van toelichting, aan die begrippen wordt herinnerd. Zo heeft met name de tijdelijke volledige ongeschiktheid betrekking op de werknemer die ongeschikt is om enig werk te verrichten, zowel het overeengekomen werk bij de werkgever als ieder vervangend werk, terwijl de blijvende arbeidsongeschiktheid geen rekening houdt met een ongeschiktheid voor enig werk maar met een graad van economische on- geschiktheid.

Ten slotte merkt de Raad op dat een aantal betrokken socialeze- kerheidssectoren proefprojecten hebben opgezet om de sociaal-economische her- inschakeling in de hand te werken. Hij wenst op de hoogte te worden gehouden van de follow-up van die projecten en van de lering die eruit wordt getrokken.

D. Aspecten betreffende het arbeidsrecht

De Raad vindt dat in het raam van de problematiek van de sociaal-economische herinschakeling van arbeidsongeschikte werknemers en slachtoffers van een arbeidsongeval of een beroepsziekte, niet alleen de socialezekerheidsvraagstukken behandeld moeten worden maar dat ook de toepassing van de wetgevingen inzake arbeidsrecht, welzijn op het werk en discriminatie onderzocht moet worden.

1. De huidige wetgevingen

De Raad constateert dat het koninklijk besluit van 28 mei 2003 betreffende het gezondheidstoezicht op de werknemers (artikelen 39 en volgende alsook artikelen 71 en volgende) voorziet in een systeem van gezondheidsbeoordeling van een definitief arbeidsongeschikte werknemer met het oog op zijn reïntegratie en ingaat op de gevolgen van de definitieve beslissing van de preventieadviseur-arbeidsgeneesheer.

Dat koninklijk besluit bepaalt dat de preventieadviseur-arbeidsgeneesheer de tewerkstellingskansen kan bevorderen voor iedereen, inzonderheid door aan de werkgever aangepaste werkmethodes, aanpassingen van de werkpost en het zoeken naar aangepast werk voor te stellen, ook voor werknemers met een beperkte arbeidsgeschiktheid. De preventieve medische onderzoeken als bepaald door dat koninklijk besluit, omvatten onder andere de gezondheidsbeoordeling van een definitief arbeidsongeschikte werknemer met het oog op zijn reïntegratie. Het besluit legt de te volgen procedure vast.

Dat koninklijk besluit bepaalt ook, met voorbehoud van veiligheidsfuncties of functies met verhoogde waakzaamheid en afgezien van zwangere werkneemsters, dat de werkgever ertoe gehouden is de werknemer die definitief ongeschikt is verklaard door een definitieve beslissing van de preventieadviseur-arbeidsgeneesheer, aan het werk te houden overeenkomstig de aanbevelingen van deze laatste, door hem ander werk te geven, tenzij wanneer dat noch technisch noch objectief mogelijk is of wanneer dat om gegronde redenen redelijkerwijze niet kan worden geëist.

De Raad wijst er eveneens op dat de wet van 25 februari 2003 ter bestrijding van discriminatie en tot wijziging van de wet van 15 februari 1993 tot oprichting van een Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding, zowel betrekking heeft op directe discriminatie (verschil in behandeling dat niet objectief en redelijkerwijze wordt gerechtvaardigd²) als op indirecte discriminatie (er is sprake van indirecte discriminatie wanneer een ogenschijnlijk neutrale bepaling, maatstaf of handelwijze als dusdanig een schadelijke weerslag heeft op personen, tenzij die bepaling, maatstaf of handelwijze objectief en redelijkerwijze wordt gerechtvaardigd).

Bovendien bepaalt die wet dat het ontbreken van redelijke aanpassingen voor de persoon met een handicap een discriminatie vormt. Als een redelijke aanpassing wordt beschouwd, de aanpassing die geen onevenredige belasting betekent, of waarvan de belasting in voldoende mate gecompenseerd wordt door bestaande maatregelen.

2. Opmerkingen van de Raad

De Raad merkt op dat de genoemde wetgevingen inspanningsverbintenissen vaststellen, onder andere met het oog op de herinschakeling van arbeidsongeschikte werknemers.

Verder constateert hij dat vooral het genoemde koninklijk besluit van 28 mei 2003 in de sfeer ligt van de wetgeving betreffende het welzijn op het werk.

De Raad herinnert aan zijn advies nr. 1.198 dat tot doel heeft te voorzien in mogelijkheden voor de herinschakeling van de werknemer die als gevolg van een definitieve ongeschiktheid het overeengekomen werk niet meer kan verrichten.

Dat advies doet geen afbreuk aan de mogelijkheid voor de werkgever om zich op overmacht te beroepen, maar voorziet toch in een procedure die door de werknemer wordt ingezet om zijn herinschakeling in het beroepsleven in de hand te werken. Die procedure werd door het genoemde koninklijk besluit van 28 mei 2003 ingesteld. De Raad constateert evenwel dat er rechtsonzekerheid blijft bestaan, met name door het feit dat het genoemde koninklijk besluit de in advies nr. 1.198 voorgestelde termijnen niet heeft opgenomen.

---

² In zijn arrest nr. 157/2004 van 6 oktober 2004 vernietigt het Arbitragehof in artikel 2, § 1 van deze wet de woorden waardoor de discriminatiegronden worden beperkt. De bepalingen van de artikelen 2 tot 4 en 18 tot 31 van deze wet zijn bijgevolg van toepassing op alle discriminaties, ongeacht de grond waarop ze zijn gebaseerd. Oorspronkelijk beoogde artikel 2, § 1 onder andere de grond "huidige of toekomstige gezondheidstoestand".

Om iedere betwisting omtrent de toepassing van de voornoemde wetgevingen te vermijden, vraagt de Raad zich af of geen contractuele band tussen de werkgever en de arbeidsongeschikte werknemer moet worden behouden voor de uitvoering van de genoemde verplichtingen van de werkgever met betrekking tot de herinschakeling van de werknemer. In die geest herinnert hij eraan dat hij in zijn advies nr. 1.198 de wens heeft uitgedrukt dat de gevolgen van de overmacht zouden worden opgeschort in het kader van de herinschakelingsprocedure die hij in dat advies voorstelt.
